Χριστούγεννα... ἐαρινὰ θὰ ἔχωμεν ἐφέτος. Ἡ μεγάλη Ἡμέρα ἠμπορεῖ νὰ χάσῃ ἀπὸ τὸ χρῶμα της ὅσον ἀφορᾷ τὸν καιρόν, θὰ κινηθοῦν ὅμως ἀνετώτερον καὶ ἀποδοτικώτερον οἱ διάφοροι ἐπαγγελματίαι.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Τὰ αὐτοκινητιστικὰ δυστυχήματα ἐπολλαπλασιάσθησαν τὸν τελευταῖον καιρόν. Αἱ ἁρμόδιαι Ἀρχαὶ ἂς εἶναι ἀτέγκτως αὐστηραί, κυρίως εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς ταχύτητος τῶν τροχοφόρων.

ΠΕΡΙ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΦΙΚΟΣ

Η ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΥΠΟΔΕΧΘΗ ΤΟΝ ΠΑΠΑΝ ΠΑΥΛΟΝ

Τεράστιον πρόβλημα διαμονῆς καὶ διατροφῆς

ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ ΘΑ ΚΟΙΜΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΣΤΡΑΤΩΝΑΣ

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ. Ἡ πόλις τῶν Ἱεροσολύμων ἔχει προσλάβει ἄλλην μορφὴν μὲ τὴν πυρετώδη κίνησιν, ἡ ὁποία σημειοῦται ἐν ἀναμονῇ τῆς ἀφίξεως τοῦ Πάπα διὰ τὸ προσκύνημά του εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους, τὸ ὁποῖον θὰ πραγματοποιήσῃ ἀπὸ τῆς 4ης ἕως δης τοῦ ἐρχομένου Ἰανουαρίου.

Ἐκτὸς τῶν σοβαρῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων ποὺ ἀνακύπτουν ἐκ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ποντίφηκος εἰς τὴν παλαιὰν πρωτεύουσαν τῆς Παλαιστίνης, ἔχει δημιουργηθῆ ἕνα τεράστιον πρόβλημα στέγης καὶ φιλοξενίας τῶν χιλιάδων ἐπισκεπτῶν ποὺ συρρέουν ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ κρύον εἶναι αἰσθητόν, ἀφοῦ τὸ θερμόμετρον δείχνει 12 βαθμοὺς καὶ εἰς τὸ μικρὸν οἴκημα τοῦ Ἀποστολικοῦ Ἐπισκόπου εἰς τὸ Ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ὅπου θὰ καταλύσῃ ὁ Πάπας κατὰ τὸ διάστημα τῆς παραμονῆς του εἰς τὴν Παλαιστήνην, ἔχουν γίνει οἱ ἀναγκαῖες μεταρρυθμίσεις καὶ ἐτοποθετήθησαν συμπληρωματικὲς συσκευὲς θερμάνσεως.

Ἀλλὰ ἡ μικρὰ ἀρχαία πόλις τῶν 60.000 κατοίκων μὲ τὰ 30 ξενοδοχεῖα τὰ ὁποῖα διαθέτει εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς χιλιάδας τῶν ἀρχιερέων, ἀνωτάτων ἀξιωματούχων τῆς Ἐκκλησίας, ἱερωμένων, προσκυνητῶν καὶ δημοσιογράφων ποὺ ἀναμένονται νὰ φθάσουν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ ταξιδίου τοῦ Ἁγίου Πατρός.

Ἤδη ἀπὸ τριῶν ἑβδομάδων δὲν ὑπάρχει οὔτε ἕνα κρεββάτι διαθέσιμον ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ Ἀμμὰν τὴν πρωτεύουσαν Ἰορδανίας ποὺ ἀπέχει ἀπὸ αὐτὴν 100 χιλιόμετρα. Τὰ κελλιὰ τῶν μοναστηρίων ἔχουν κρατηθῆ διὰ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄλλους ἐκκλησιαστικοὺς ἀξιωματούχους, ἀλλὰ εἶναι ζήτημα ἐὰν θὰ ἐπαρκέσουν. Ἀντιμετωπίζεται τὸ ἐνδεχόμενον τῆς ἐγκαταστάσεώς των στοὺς κοιτῶνας στρατώνων ἢ σχολείων, ὅπου ἐπίσης καὶ θὰ τρώγουν, διότι δὲν ὑπάρχουν ἑστιατόρια.

Ἀλλὰ ἐὰν τὸ πρόβλημα τῆς στεγάσεως καὶ τοῦ φαγητοῦ μπορεῖ νὰ ἐπιλυθῆ ἐκ τῶν ἐνόντων, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ παραμείνῃ ἄλυτον θὰ εἶναι τὸ πρόβλημα τῆς κυκλοφορίας ἰδιαιτέρως εἰς τὴν περιοχὴν ὅπου ὁ Πανάγιος Τάφος καὶ ἡ «ὁδὸς τοῦ Μαρτυρίου».

—o—

Η «ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΙΟΥ»

Τὰ αὐτοκίνητα βεβαίως δὲν μποροῦν νὰ διασχίσουν τοὺς στενοὺς δρομίσκους καὶ ὁ Πάπας θὰ διανύσῃ πεζῇ δλην τὴν «ὁδὸν τοῦ Μαρτυρίου» ἡ ὁποία ἄγει πρὸς τὸν Γολγοθᾶν. Οἱ δρόμοι, τῶν ὁποίων τὸ πλάτος δὲν ὑπερβαίνει τὰ δύο μέτρα θὰ εἶναι ἀδιάβατοι ἀπὸ τὸ πλῆθος ποὺ θὰ τοὺς πλημμυρίσῃ γιὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὸ προσκύνημα.

Ἐν ἀναμονῇ τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ ἐπισήμου προγράμματος ποὺ θὰ κανονίζῃ ὅλες τὶς λεπτομέρειες τῆς ὑποδοχῆς καὶ τῆς ἐν γένει παραμονῆς τοῦ Ποντίφηκος εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, θεωρεῖ βέβαιον ὅτι ὁ Πάπας θὰ φθάσῃ ἀεροπορικῶς εἰς τὸ Ἀμμὰν στὶς 11 τὸ πρωῒ τῆς 4ης Ἰανουαρίου καὶ θὰ κατευθυνθῆ ἀμέσως δι' αὐτοκινήτου εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ διὰ νὰ μεταβῆ εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον ὅπου θὰ τελεσθῆ λειτουργία. Ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα θὰ πραγματοποιήσῃ τὸ προσκύνημα τῆς ὁδοῦ τοῦ Σταυροῦ.

Μεταξὺ τῆς 10ης νυκτερινῆς ὥρας καὶ τοῦ μεσονυκτίου θὰ μεταβῆ εἰς τὸ Ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ὅπου θὰ προσευχηθῆ εἰς τὸν γυμνὸν βράχον ὅπου ἐπέρασεν ὁ Χριστὸς προσευχόμενος τὴν τελευταίαν του νύκτα.

Ἐνωρὶς τὴν ἑπομένην ὁ Πάπας θὰ ἐπισκεφθῆ τὴν Ναζαρέτ, ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ, 120 χιλιόμετρα μακρὰ ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ θὰ ἐπιστρέψῃ τὸ ἴδιο βράδυ εἰς τὴν Ἰορδανίαν, ἀφοῦ ὡς πιστεύεται, θὰ ἐπισκεφθῆ τὴν Καπερναούμ καὶ τὴν Λίμνην τῆς Τιβεριάδος.

Τὴν Δευτέραν ὁήν Ἰανουαρίου θὰ μεταβῆ εἰς Βηθλεέμ καὶ ἐκεῖθεν θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ Ἀμμάν, ὅπου θὰ ἐπιβῆ τοῦ ἀεροπλάνου διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ρώμην.

—o—

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑ

Οἱ καρδινάλιοι Τεσσεράν, ἡγούμενος τοῦ Τάγματος τοῦ Ἱεροῦ Κολλεγίου, Τέστα, γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν καὶ Σιγκονιάνι, γραμματεὺς τοῦ Κράτους τοῦ Βατικανοῦ θὰ ἀποτελέσουν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Πάπα κατὰ τὸ προσκύνημά του εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους.

Πέραν τῶν ὑλικῶν προβλημάτων τῆς ὀργανώσεως τῶν διαφόρων μεταβάσεων, ἐορτῶν καὶ λειτουργιῶν, ὅπου θὰ παραστῆ ὁ Πάπας, θὰ πρέπει νὰ ἐπιλυθοῦν καὶ ὡρισμένα λεπτὰ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα: Κατὰ τὸν Κανονισμόν, ποὺ ἰσχύει ἀπαρεγκλίτως ἀπὸ ἑνὸς αἰῶνος εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους, οὐδεμία λειτουργία καθολικὴ μπορεῖ νὰ τελεσθῆ εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον μετὰ τὴν μεσημβρίαν. Τὸ καθεστὼς αὐτὸ ἐπεβλήθη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς τουρκικῆς κυριαρχίας ἐπὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ, διὰ νὰ ἀποφευχθοῦν οἱ φιλονεικίες μεταξὺ τῶν Λατίνων καὶ τῶν Ἀρμενίων Ὀρθοδόξων. Θὰ πρέπει, λοιπόν, νὰ δοθῆ εἰδικὴ ἄδεια διὰ νὰ γίνῃ ἡ λειτουργία μετὰ τὶς 12, ὁπότε θὰ φθάσῃ ὁ Πάπας εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον. Ἀλλὰ διὰ νὰ δοθῆ ἡ ἄδεια, θὰ πρέπει νὰ προηγηθῆ μεταξὺ τῶν τριῶν ἐκκλησιῶν μιὰ συμφωνία, ἡ ἐπίτευξις τῆς ὁποίας παρουσιάζει πολλὰς δυσκολίας. Ἐπίσης προβλήματα θὰ προκύψουν ἐκ τῆς παρουσίας ἀρχιερέων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία οὐδέποτε ἀνεγνώρισε τὰ «πρωτεῖα» εἰς τὸ Βατικανόν.

Δὲν εἶναι γνωστὸν ἀκόμη, ἐὰν ὁ Πάπας Παῦλος ὁ ὅος θὰ συναντήσῃ καὶ πότε εἰς τὸ Ἀμμὰν τὸν Βασιλέα Χουσεῖν τῆς Ἰορδανίας. Ἐλέχθη ὅτι διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Πάπα αἱ ἀστυνομικαὶ ὑπηρεσίαι τῆς Ἰορδανίας ἤλθαν σὲ κάποια συνεννόησι μὲ τὰς ὑπηρεσίας ἀσφαλείας τοῦ Ἰσραήλ, ἀλλὰ ἡ «συνεργασία» αὐτὴ διεψεύσθη μὲ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον καὶ ἀπὸ τὰ δύο ἐνδιαφερόμενα μέρη.

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ

Μετὰ τρεῖς ἡμέρες καλεῖται ὁλόκληρος ἡ Χριστιανωσύνη νὰ ἑορτάσῃ τὴν μεγάλη της ἑορτή· τὰ Χριστούγεννα.

Ὅλες οἱ οἰκογένειες, πλούσιες καὶ πτωχές, μετὰ τὸν εὐλαβῆ των Ἐκκλησιασμὸ καὶ τὴν Θείαν Κοινωνίαν, θὰ καθίσουν στὸ γεμᾶτο τραπέζι νὰ γευματίσουν τὸ εὐλογημένο Χριστουγεννιάτικο φαγητό τους. Ἐκεῖ ὁ πατέρας θὰ διηγηθῆ στὰ μικρὰ παιδιὰ τὸ θαῦμα τῆς γεννήσεως τοῦ Θείου Βρέφους. Τὰ παιδιὰ ἄναυδα θ' ἀκοῦνε τὸ γεγονὸς. Μαζὶ μὲ τ' ἄλλα περίεργα περιστατικὰ τῆς γεννήσεως, θὰ τραβήξουν τὴν προσοχή τους καὶ τὰ δῶρα τῶν βοσκῶν καὶ τῶν Μάγων: «Ἀνοίξαντες τοὺς θησαυρούς των, προσέφεραν στὸ βρέφος δῶρα: Χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρνα».

Μήπως ἀπ' αὐτὸ τὸ σημεῖον θὰ μποροῦσε κάθε πατέρας νὰ γεννήσῃ αἰσθήματα φιλοδωρημάτων καὶ στὰ παιδιά του;

☆

Χρόνια πέρασαν ἀπὸ τότε πολλά. Καὶ κάθε χρόνο ἀναρίθμητοι μυριάδες πιστῶν βαδίζουν τὸν δρόμο τῶν Μάγων. Προσκυνοῦν τὸν γεννηθέντα στὸ σπήλαιο Σωτῆρα ἡμῶν Χριστόν. Τὸν δοξάζουν, Τὸν ὑμνοῦν, Τὸν εὐλογοῦν. Ἀρκοῦν ὅμως μόνον αὐτά; Ὄχι, βεβαίως. Οἱ Μάγοι, μαζὶ μὲ τὴν εὐλαβῆ λατρείαν, προσφέρουν καὶ τὰ δῶρα, ποὺ δεικνύουν τόσο ζωντανὰ καὶ ἀδιαμφισβήτητα τὴν μεγάλην καὶ εἰλικρινῆ ἀγάπην των πρὸς τὸν Χριστόν. Καὶ αὐτὸ ἰδιαιτέρως ἀποτελεῖ τὴν τρανοτέραν ἐκδήλωσιν τῆς εὐγνώμονος ἀγάπης μας πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστόν. Διότι, ἂν δὲν ἔχωμεν τὸν ἴδιον τὸν Κύριον, ἔχομεν τοὺς ἀδελφούς Του, «τοὺς ἐλαχίστους», εἰς τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ βλέπωμεν Αὐτόν. Ποῖοι εἶναι αὐτοί;

Ὦ, δὲν εἶναι καθόλου δύσκολον νὰ τοὺς ἀνακαλύψωμεν. Δὲν μᾶς εἶναι ἄγνωστοι, ἀφοῦ ζοῦν μεταξύ μας. Εἶναι τὰ πτωχὰ ἐκεῖνα παιδάκια, ποὺ εἰς τὴν ὄψιν των δὲν ἀνθίζει τὸ μειδίαμα τῆς χαρᾶς. Τὰ παιδιὰ πολυμελῶν πτωχῶν οἰκογενειῶν, ἴσως τὰ ὀρφανά. Διόλου ἀπίθανον νὰ εἶναι καὶ παιδάκια, ποὺ τὴν τρυφερὴ καρδιά τους τὴν ἔχει τραυματίσει τὸ δρᾶμα μιᾶς διαλελυμένης οἰκογενείας. Ὁ πόνος των γίνεται πολὺ βαθύτερος τὰς ἁγίας καὶ μεγάλας αὐτὰς ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας τὰ συνομήλικά των παιδιὰ θὰ ἔχουν, ἴσως καὶ ἐν ἀφθονίᾳ, τὰ γλυκίσματά των, τὰ καινούρια φορέματα καὶ ὑποδήματα, τῆς Πρωτοχρονιᾶς τὰ δῶρα. Οἱ Μάγοι προσέφεραν εἰς τὸν Χριστὸν δῶρα βαρύτιμα, βασιλικά. Σὺ δὲν καλεῖσαι νὰ προσφέρῃς τέτοια δῶρα. Δὲν ἠμπορεῖς ὅμως ἕνα μέρος ἀπὸ τὰ γλυκίσματα, ποὺ θὰ κάνῃς διὰ τὰ παιδιά σου, τὰ φορεματάκια καὶ τὰ παπουτσάκια, ποὺ δὲν κάνουν πλέον δι' αὐτὰ καὶ εἶναι κάπου παραπεταμένα· τὰ περυσινὰ καὶ προπερυσινὰ δῶρα τῶν παιδιῶν σου, ποὺ παραμένουν ἄχρηστα εἰς κάποιο ντουλάπι, ὅλα αὐτά, καὶ κανένα - διατί ὄχι; - καινούργιο, δὲν θὰ ἤθελες νὰ γίνουν μιὰ ἀχτίδα Χριστουγεννιάτικης χαρᾶς διὰ τὰ ἀθῶα αὐτὰ πλασματάκια; Ἴσως δὲν τὸ σκέφθηκες. Ἰδοὺ οἱ μάγοι σὲ καλοῦν νὰ βαδίσῃς τὸν δρόμο τους.

Ἀμφιβάλετε ὅτι ὑπάρχουν παιδικὰ ματάκια δακρυσμένα, γιατὶ δὲν ἔχουν δῶρα; Εἶναι τὸ πτωχὸ ἐκεῖνο γεροντάκι ποὺ, ἂν καὶ ἔχῃ ἴσως ἀναστήσει πολλὰ παιδιά, ἀργοσβύνει μέσα εἰς τὴν πίκραν τῆς ἀνεχείας καὶ τῆς ἐγκαταλείψεως. Ποῖος θὰ τοῦ γλυκάνει τὸν τόνον τὸν μεγάλον; Ποῖος θὰ ζεστάνῃ τὰ παγωμένα του μέλη μὲ ἕνα πιάτο ζεστὸ φαγητό; Ποῖος θὰ τοῦ μεταφέρῃ τὴν ἐλπιδοφόρον ἀκτῖνα τοῦ ἀστέρος τῆς Βηθλεέμ; Ποῖος ἄλλος παρὰ σύ, ὁ θαλερός, ὁ ἀκμαῖος, ὁ γεμᾶτος ζωήν καὶ δύναμιν; Ἴσως νὰ σοῦ ἔχῃ διαφύγει τὸ Χριστιανικὸν αὐτὸ καθήκον. Ἰδοὺ οἱ μάγοι σὲ καλοῦν νὰ βαδίσῃς τὸν δρόμον των, σκεπτόμενος τὰ ἡμίγυμνα πτωχὰ παιδάκια.

Εἶναι αὐτὸς ποὺ λυώνει καὶ στραγγίζει ἐπάνω εἰς τὸ κρεββάτι τοῦ πόνου. Πόσον μονότονα κυλοῦν αἱ ἡμέραι του! Καμμία ἀλλαγή, καμμία ποικιλία. Πόνος καὶ μόνον πόνος, εἶναι ὁ μοναδικὸς σύντροφός του. Ποῖος θὰ τρέξῃ κοντά του νὰ σκύψῃ μὲ στοργὴν ἐπάνω του; Ποῖος θὰ φροντίσῃ νὰ τοῦ φέρῃ τὸν ἰατρόν, θὰ ἐνδιαφερθῆ διὰ τὰ φάρμακα, τὴν

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΑΝΑΤΟΛΗ ΚΑΙ ΔΥΣΙΣ

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Τοῦ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΕΡΕΤΗ, καθηγητοῦ

Πολλοὺς ἐξένισεν ἡ ἀπόφασις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας Πάπα Παύλου τοῦ ΣΤ' γιὰ προσεχῆ προσκυνηματικὴ ἱεραποδημία στοὺς Ἁγίους Τόπους. Καὶ ἐχρειάσθησαν τόσοι αἰῶνες γιὰ νὰ ἀποφασίσῃ ἕνας Πάπας νὰ κάνῃ τὸ ἀντίστροφο ταξείδι τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου· ἀπὸ τὴν Ρώμη νὰ βρεθῆ στὸ ἱερὸ λίκνο τῆς Χριστιανωσύνης. Ἴσως τὸ ὀρθὸν θὰ ἦτο τὸ ταξείδι αὐτὸ νὰ εἶναι τὸ πρῶτο μέλημα τῶν προκαθημένων τῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν, ὅλων τῶν ἀποχρώσεων καὶ ὁμολογιῶν.

Καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ὄντως πνευματικοῦ τούτου γεγονότος, ποὺ συνεκίνησε πολλοὺς, ἀποκτᾶ οἰκουμενικὰς διαστάσεις μὲ τὶς τελευταῖες δηλώσεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Γιὰ κάποια «διάσκεψι κορυφῆς» τῶν πρωτοκαθέδρων τῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν ἤρχισε νὰ γίνεται λόγος. Εἶναι μήπως ἡ μεγάλη Στιγμή; Ἦλθε μήπως ἡ Μεγάλη Ὥρα τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν; Ἔφθασε ἡ ὥρα ποὺ ἡ πίστις καὶ ἡ προσευχὴ «ὑπὲρ τῆς τῶν πάντων Ἑνώσεως» θὰ γίνῃ πραγματικότης; Δείγματα στροφῆς ἀπὸ τὸν Προτεσταντικὸν κόσμον ὑπάρχουν πολλά. Ζυμώσεις, προσανατολισμοί, ἐπαφές, συνέδρια ἐπὶ οἰκουμενικοῦ ἐπιπέδου αὐτὴν τὴν ἐνδόμυχο ἐπιθυμία πιστοποιοῦν καὶ ἀποκαλύπτουν. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἐπιφυλάξεις ἀπὸ Ὀρθοδόξου πλευρᾶς, ὄχι βέβαια γιὰ τὴν γνησιότητα τῆς νοσταλγίας ἀλλὰ γιὰ τὴν δυνατότητα τῆς οὐσιαστικῆς προσεγγίσεως, εἶναι σοβαρὲς καὶ εὔλογες.

Περισσότερα ὅμως ἐκεῖνα ποὺ μᾶς ἑνώνουν μὲ τὴν κραταιὰ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία. Ἐλάχιστες ἀλλὰ ἰδιαίτερα τονισμένες οἱ διαφορὲς ποὺ μᾶς χωρίζουν. Ἱστορικοὶ καὶ ἄλλοι λόγοι συνετέλεσαν στὴν ἔξαρσι τῶν ἀντιθέσεων. Καὶ δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ μέσα στὴν ἱστορία τῆς διχασμένης Ἐκκλησίας ποὺ ἔγιναν ἀπόπειρες Ἑνώσεως. Πικρὴ εἶναι τῆς Ὀρθοδοξίας ἡ πεῖρα ἀπὸ μερικὲς τέτοιες προσπάθειες. Καὶ στὴν σύγχρονη ἐποχὴ ὁ ζητῶν ἀφορμὲς καὶ λόγους ἐπιφυλάξεων θὰ εὕρῃ. Πρόσφατος εἶναι ἡ ὑπόθεσις τῆς Κύπρου. Μορφὴ ἀσυνήθης πνευματικοῦ μεγαλείου ὁ Πάπας Πῖος ὁ 12ος «ἀντιπαρῆλθε» τὸν βόγγο πεντακοσίων χιλιάδων ὀρθοδόξων Ἑλλήνων χριστιανικῆς Κύπρου. Χλιαρὰ καὶ ἄνευρος ἡ ἀντίδρασίς του στὶς ἑπόμενες πανταχόθεν ἐκπορευόμενες καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπευθυνόμενες Ἐκκλησίες συμπαραστάσεως. Δὲν ἠθέλησε νὰ ρίξῃ τὸ κύρος καὶ τὸ βάρος τῆς προσωπικότητός του στὴν δικαία ὑπόθεσι. Δὲν λέμε ὅτι ἐθυσίασε στὸ χρυσὸ μόσχο τῆς σκοπιμότητος. Πιστεύομε πάντως πὼς ἕνα του νεῦμα ἦτο ἱκανὸ νὰ ἀλλάξῃ τὸν ροῦν τῶν πραγμάτων. Ἂν ἦσαν Ρωμαιοκαθολικοὶ οἱ Κύπριοι, ἀσφαλῶς διαφορετικὴ θὰ ἦτο ἡ στάσις! Καὶ ἕνα ἄλλο παράδειγμα: Ὁ δούρειος ἵππος τῆς Οὐνίας ἐξυπηρετεῖ τὴν ὑπόθεσι τῆς Ἑνώσεως; Δὲν ὑπάρχουν ἄλλες γωνιὲς τῆς γῆς ποὺ νὰ πεινοῦν καὶ νὰ διψοῦν γιὰ τὴν θρησκευτικὴ ἀλήθεια ἄνθρωποι; Γιατὶ τόσες δυνάμεις νὰ θυσιάζωνται σὲ μιὰ τόσο ἄχαρι ὑπόθεσι καὶ νὰ γράφωνται θλιβερὲς σελίδες δυσπιστίας;

Μὰ ἀπὸ ὀρθοδόξου πλευρᾶς δὲν ἔχουν γίνει λάθη; Κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποκλείσῃ τὸ ἐνδεχόμενο αὐτό. Νὰ ἔχουν γίνει λάθη τακτικῆς. Πάντως τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως τῶν καλῶν προθέσεων καὶ τῶν εἰλικρινῶν διαθέσεων τὸ ἔχει ὁ Ρωμαιοκαθολισμός. Κάποτε ἡ Παποσύνη πρέπει νὰ μᾶς πείσῃ ὅτι ἔπαυσε νὰ πιστεύῃ ὅτι ἀποτελεῖ τὴν κορυφὴ τῆς πυραμίδος στὴν Ἐκκλησία καὶ ὅτι, συνεπῶς, ἔπαυσε νὰ κοχλάζῃ στὰ στήθη τοῦ Ρωμαιο-

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΑΞΙΟΛΟΓΟΝ ΕΡΓΟΝ

Μίνως Ζῶτος

ἕνας λησμονημένος ποιητὴς

Ἡ διάλεξις τοῦ λογοτέχνου κ. Θ. ΛΑΛΑΠΑΝΟΥ

4ον

Κι' ἀπαντᾶ ἡ Πολυδούρη στὸ τελευταῖο του γράμμα, ἀλλὰ ἴσως καὶ σὲ κάποιο τοῦ ἄλλο ποὺ περιεῖχε κριτικὴ τοῦ βιβλίου της «ΤΡΙΛΙΕΣ ΠΟΥ ΣΒΥΝΟΥΝ».

«Ἀθῆνα, 15 Μαΐου 1929

Ἀγαπητέ Μίνω,

Δὲν κατώρθωσα νὰ σοῦ γράψω γρηγορότερα. Εἶμαι μιὰ ἑβδομάδα μὲ 40. Μιὰ μικρὴ συμφόρηση, μὰ ἐλπίζω νὰ περάσῃ.

Σήμερα κι' ὅλας εἶμαι κάπως καλύτερα. Ἔλαβα τὸ γράμμα σου. Παράξενο γράμμα, ἀντὶ νὰ μοῦ γράφῃς τὰ νέα τοῦ ταξιοῦ σου, τὶς ἐντυπώσεις σου, τὶς διαθέσεις σου αὐτοῦ πέρα, μὰ καὶ ὅ,τι ἄλλο, πεῖρίμενα, παρὰ μία κριτικὴ γιὰ τὸ περσινὸ βιβλίο μου. Καημένε Μίνω, δὲν ἀμφέβαλα ποτὲ οὔτε γιὰ τὴν εἰλικρίνειά σου οὔτε γιὰ τὴν καλωσύνη σου. Γιατὶ ν' ἀγανίζεσαι καὶ νὰ μοῦ δείχνῃς πράγματα ποὺ τὰ πιστεύω εὔκολα σέ σένα, καὶ μὲ ἁπλὰ λόγια εἰπωμένα; Ὅπως δήποτε μέσα στὸν πυρετὸ μου γέλασά μ' αὐτὴ τὴν παρατεταμένη κριτική σου, ποὺ ἦταν γιὰ νὰ μὴν ἀμφιβάλλω, ὅπως λές.

Μὰ γιατὶ ἐπιμένεις νὰ βλεπώμαστε, δὲν καταλαβαίνω τίποτε. Μοῦ εἶναι πολὺ εὐχάριστη ἡ εὐκαιρία αὐτῆς τῆς μοναξιᾶς καθὼς θὰ φύγῃ καὶ ἡ Λιλὴ καὶ δὲν αἰσθάνομαι ὅσο νομίζεις τὴν ἀνάγκη τῆς συντροφιᾶς...

Σ' ἀφίνω γιατὶ εἶμαι φοβερὰ ἐξαντλημένη. Γράψε μου τίποτε δροσερό.

Μὲ πολλὴ φιλία
Μαρία

* * *

Ὁ Ζῶτος ἀπογοητευμένος, σὰν πρόωρα γερασμένος ἔτσι, σὰν ἄνθρωπος ποὺ τάζησε καὶ τὰ χόρτασε ὅλα, θρηνεῖ τὴν ματαιότητα τῆς ζωῆς:

Τάμαθα πιά, τὶ μέλλει ἄλλο νὰ (μάθω
καὶ τὶ θὰ μοῦ γλυκάνῃ τὴν καρ- (διά,
Κι' εἶναι ὅλα ὅπως τὰ πάρουμε (κι' εἴν' ὅλα
σὰν γεννημένα ἀπὸ τὴν ἴδια μας (ματιά.
Σπουδαῖο δὲν εἶναι τίποτ ἐδῶ (κάτω,
μήδ' ἄξιο γιὰ νὰ χαίρεσαι ἢ νὰ (κλαῖς.
Τάμαθα πιὰ τὶ μέλλει ἄλλο νὰ (μάθω,
κάλλιο νὰ μὴν τὰ μάθαινα πο- (τές.

Ἔπειτα θρηνεῖ τὴ μοίρα του, τὴν αἰώνια μοίρα τῶν ἀνθρώπων ποὺ δένεται ἀπ' τὸ τίποτα καὶ παίζει μαζί του. Καὶ τὶ θέλησι καὶ τὶ δύναμη γιὰ νὰ σταθῆ κανεὶς πάνω ἀπ' τῆς γῆς τὰ πάθη!

«Τ' εἶναι ὁ καημένος ἄνθρωπος (κι' ἡ μοίρα πὼς τὸν ἀπατᾶ
κι, ἐκεῖ ποὺ πάει σιγά - σιγὰ (κι' ἐκεῖ δεσμὰ ἑτοιμάζει,
κι' ἐκεῖ ποὺ ἀνύποπτος περνᾶ (καὶ παίζει καὶ χαμογελᾶ
πὼς δένεται ἀπ' τὸ τίποτε καὶ (κλαίει κι' ἀναστενάζει.
Σοφὰ βιβλία διαβάζοντας ἀπὸ (τὸ βράδυ ὡς τὴν αὐγή,
τώρα πολλοὶ φωτίστηκαν καὶ βέ- (βαια τόχουν μάθει,
μὰ τὶ εἶν' ἡ γνῶσι μ' ἔνα σου ἄχ· μέσ' ἀπ' τὰ σπλάχνα σου (νὰ βγῆ
καὶ τ' εἶναι νᾶναι ὁ ἄνθρωπος (πάνω ἀπ' τῆς γῆς τὰ πάθη».

Τὸ παράπονο τοῦ Ζώτου δὲν εἶναι μόνο ποὺ πεθαίνει, περισσότε-

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΕΡΜΟΥ 22 - ΠΑΤΡΑΙ

ΤΡΕΞΤΕ!!
ΤΡΕΞΤΕ
ΜΕΧΡΙ 31 - 12 - 63

10 X 30 = 180!!
5 X 30 = 100!!

ΤΙ ΕΙΝΑΙ;;;

ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ
SCHARPF CASTOR
ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ ●—● ΠΟΛΛΕΣ ΔΟΣΕΙΣ
ΠΛΕΝΟΥΝ ● ΞΕΒΓΑΖΟΥΝ ● ΣΤΕΓΝΩΝΟΥΝ
ΜΟΝΑ ΤΟΥΣ ΧΩΡΙΣ ΧΕΙΡΙΣΜΟ
ΕΚΤΕΛΟΥΝ 9 ΑΥΤΟΜΑΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ
"Γ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ" Ο.Ε.
ΚΑΝΑΚΑΡΗ 85 — ΤΗΛ. 31.45 & 59.55
(Παραπλεύρως ΕΒΓΑ)
ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ ΧΩΡΙΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΝ ΣΑΣ
ΜΟΝΑΔΙΚΟΙ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙ

REX
ΟΔΟΝΤΟΓΛΥΦΙΔΕΣ
ΑΠΟΣΤΕΙΡΩΜΕΝΕΣ
ΠΡΟΙΟΝ ΛΕΠΤΟΥΡΓΙΚΗΣ ΠΑΤΡΩΝ
Γ. Α. ΜΕΘΕΝΙΤΗΣ

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Εἶναι τὸ καλύτερο καὶ εὐθηνότερο Δῶρον!

Φέρνει πλούτη καὶ εὐτυχία!!

ΜΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ ΥΠΕΡΤΥΧΕΡΟΝ
ΚΑΙ 3 ΚΕΡΔΗ ΜΑΖΙ ΓΙΑ ΤΟΝ 1ΟΝ ΤΥΧΕΡΟ ΤΩΝ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΩΝ ΣΕΙΡΩΝ 1-10
ΠΟΛΛΕΣ ΔΕΚΑΔΕΣ ΣΠΙΤΙΑ - ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ - ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΜΕΤΡΗΤΑ ΓΙΑ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΛΛΟΥΣ ΤΥΧΕΡΟΥΣ
ΤΑ ΛΑΧΕΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΕΙΡΩΝ ΜΕΤΕΧΟΥΝ ΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑΝ ΚΑΙ